

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116204056
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3116204056.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Piešťany, Sad A. Kmeťa 24, IČO 34 127 798, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Piešťany, Sad A. Kmeťa 24, proti žalovaným 1/ D. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. A., S. XXX/XX-XX, 2/ U. N., nar. XX.X.XXXX, bytom R. A., S. XXX/XX-XX, o zaplatenie 11.115,81 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. júna 2021, č. k. 24C/50/2016-328 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej výrokovej časti II. a vo výrokovej časti IV. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e** .

Žalobca **m á** proti žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zastavil konanie v časti o zaplatenie 160 eur. Vo výroku II. žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 4.669,31 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 4.669,31 eur od 11.10.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku III. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Vo výroku IV. žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou proti žalovaným domáhal zaplatenia 11.115,81 eur spolu s úrokmi, úrokmi z omeškania a trov konania, a to na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 0363405832 zo dňa 22.6.2007. Podaním zo dňa 19.12.2016, doručeným súdu dňa 23.12.2016 zobral žalobca žalobu o zaplatenie 160,- eur z dôvodu úhrad dňa 21.03.2016, 29.03.2016, 15.04.2016, 12.05.2016 po 40,- eur spolu, 160,- eur späť. Na základe uvedeného súd konanie pre späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 160,- eur podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku v tejto časti zastavil. Súd pôvodne vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 15. februára 2017, č. k. 24C/50/2016-186, proti ktorému podal odvolanie žalobca. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 08. novembra 2018 č. k. 4Co/23/2018-256 zastavil odvolacie konanie o odvolaní žalobcu proti žalovanej 3/. Žalovanej 3/ nepriznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania a napadnutý rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby proti žalovaným 1/, 2/ a vo výroku o náhrade trov konania medzi žalobcom a žalovanými 1/, 2/ zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po zrušení veci odvolacím súdom, súd prvej inštancie doplnil dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav: Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0363405832 zo dňa 22.6.2007 súd zistil, že túto uzatvorila Slovenská sporiteľňa, a. s. ako veriteľ so žalovaným 1/ a žalovanou 2/ ako dlžníkmi. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 380 000 Sk (12.613,68 eur), úroková sadzba bola dohodnutá ako premenlivá 11,35%, poplatok za správu úveru bola 60 Sk mesačne, výška splátky 5 413 Sk(179,68 eur), splatnosť prvej splátky istiny 20.7.2007, počet splátok 119, konečná splatnosť úveru 20.5.2017, RPMN 13,01 %. Z výziev zo dňa 15.8.2014 (čl. 12, 13) súd zistil, že Slovenská sporiteľňa,

a. s. vyzvala žalovaného 1/ a žalovanú 2/ na uhradenie pohľadávky vo výške 4.863,60 eur s ktorou úhradou sú v omeškaní ku dňu 14.08.2014. Z relácie pošty (čl. 139, 140) súd zistil, že predmetné výzvy si žalovaní 1/ a 2/ neprevzali v odbernej lehote a dňom 09.09.2014 boli vrátené Slovenskej sporiteľni, a. s. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 10.09.2014 súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a. s. oznámila žalovanému 1/ a žalovanej 2/, že z dôvodu porušenia bodu 7.6.1 písm. a) VOP vyhlásila ku dňu 09.09.2014 mimoriadnu splatnosť úveru a ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavuje ich pohľadávka sumu vo výške 11.412,68 eur. Z oznámenia o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 07.10.2014 (čl. 16,17,18) súd zistil, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným, že došlo k postúpeniu pohľadávky v celkovej výške 11.475,81 eur na žalobcu. Právne vec súd posúdil podľa § 1 ods. 1, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, ods. 2, § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa; § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, ods. 4, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými vznikol spotrebiteľský vzťah zo zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 22.06.2007 v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. V prípade námietky žalovaných, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala členenie splátok na splátky istiny, úrokov a poplatkov, zákonné ustanovenie umožňovalo taký výklad, podľa ktorého má zmluva obsahovať výšku splátok, pričom v tejto splátke majú byť už zahrnuté okrem istiny aj úroky a poplatky, avšak nevyžaduje sa, aby boli osobitne vyčíslené splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov. Pokiaľ ide o námietku povinnosti zohľadniť pri výpočte RPMN aj existujúce úverové vzťahy v zmysle § 3 ods.7 zák. č. 258/2001 Z. z. súd poukázal na to, že ide o prípad, keď tento zákon výslovne počítá s nemožnosťou určenia RPMN (pri revolvingovom type úveru, pretože sa úver čerpá a dopĺňa po neurčitý čas v dôsledku čoho sa tak menia údaje relevantné pre jeho výpočet). V ostatnom sa súd stotožnil s tvrdením žalobcu v tom zmysle, že námietky žalovaných ohľadne neprijateľných zmluvných podmienok boli nekonkrétne a všeobecné a nebolo preukázané, že by niektoré spôsobovali hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľov. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti odporcom na základe predmetnej zmluvy, pretože pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými preukázateľne nadobudol od pôvodného veriteľa - banky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Pri posúdení uplatneného nároku sa súd predovšetkým zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovanými 1/,2/. Prvá splátka úveru v sume 179,68 eur bola splatná 20.07.2007, a každá ďalšia splátka bola splatná vždy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci s konečnou splatnosťou dňa 20.05.2017, no v danom prípade došlo k predčasnemu zosplateniu úveru ku dňu 09.09.2014. Súd uviedol, že návrh na začatie konania bol na súde podaný dňa 10.03.2016 a preto nárok žalobcu na úhradu nezaplatených splátok splatných pred 10.03.2013 je premlčaný. Keď zročnosť prvej splátky úveru bola dojednaná na 20.07.2007, do 10.03.2013 malo byť zo strany odporcov uhradených 68 mesačných splátok x 179,68 eur, t.j. suma 12.218,24 eur. Z výpisu obrátov na úverovej zmluve a rozpisu platieb vyplýva, že do 10.03.2013 uhradili žalovaní sumu 7.349,04 eur. Na splátkach zročných do 10.03.2013 teda žalovaní neuhradili sumu 4.869,20 eur /12.218,24 eur - 7.349,04 eur/. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že nárok žalobcu je premlčaný v časti o zaplatenie zostatku úveru v sume 4.869,20 eur. Od 11.10.2014 boli žalovaní s plnením celého dlhu v omeškaní a žalobca mal právo uplatniť si popri plnení z dlhu v zmysle § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka aj úrok z omeškania vo výške stanovenej § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, a to s úrokom z omeškania 8 % ročne, keďže predmetný záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013, z priznanej sumy 4.669,31 eur do zaplatenia. Vo zvyšnej časti uplatnený úrok z omeškania zamietol. Žalobca podanou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie 11.115,81 eur + 2.794,97 eur z toho úrok z úveru a úrok z omeškania, spolu 13.910,78 eur. V konaní mu bolo priznané 4.669,31 eur + úrok z omeškania vo výške 2.506,33 eur vyčíslený do rozhodnutia súdu. V časti o zaplatenie 160,- eur bola žaloba žalobcom vzatá späť z dôvodu úhrady žalovanej sumy po podaní žaloby, v ktorej časti má nárok na náhradu trov konania žalobca, nakoľko k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaných. Úspech žalobcu tak predstavuje 52,73 %. Žaloba bola zamietnutá v časti 6.575,14 eur, čo predstavuje úspech žalovaných, neúspech žalobcu v rozsahu 47,27 %.

2. Proti tomuto rozsudku vo výroku II. podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní 1/, 2/. Žalovaní sa nestotožnili so závermi súdu prvej inštancie, ktorý podľa žalovaných na poslednom pojednávaní nereflektoval návrh pre prípad uloženia povinnosti splatiť žalobcovi dlh z titulu úverovej zmluvy o možnosť tento dlh splatiť mesačnými splátkami a ani sa v rozsudku nevysporiadal s týmto návrhom žalovaných. Žalovaní uviedli, že súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Podľa žalovaných, súd prvej inštancie neprihliadol na sociálnu a majetkovú situáciu žalovaných, ktorá je taká,

že im neumožňuje zostatok dlhu zaplatiť naraz. Žalovaný 1/ je zamestnaný v ŽSR - Oblastné riaditeľstvo Žilina a jeho čistý mesačný príjem je v priemere 800,- eur a jeho manželka, žalovaná 2/ je nezamestnaná, bez príjmu, od 27.06.2018 na dlhodobej PN, bez poberania finančného príspevku za PN, keďže v čase začatia PN jej nárok na finančný príspevok nevznikol. Mesačné výdavky žalovaných tvoria 363,- eur nájomné, 46,- eur elektrina, 20,- eur mobil, 13,- eur internet, 50,- eur benzín, 250,- eur plnenie exekúcie sp. zn. EX 3302016, približne 300 eur náklady na stravu a ošatenie a lieky. Žalovaní mali za to, že s ohľadom na preukázané nepriaznivé majetkové a príjmové pomery žalovaných je dôvodné im umožniť splácanie súdom priznanej sumy žalobcovi v primeraných splátkach pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky. Žalovaní navrhovali, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a zaviazal žalovaných uhradiť dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur mesačne, splatných vždy k 25. dňu v príslušnom mesiaci po právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných 1/, 2/ uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie. Žalobca mal za to, že žalovaní 1/, 2/ v podanom odvolaní neuviedli žiadne konkrétne skutkové tvrdenia, či okolnosti, ktoré by bolo možné subsumovať pod odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. h), e), d), g), b) CSP. Podľa žalobcu, súd v čase rozhodovania nemal k dispozícii žiadne dôkazy, ktoré by skutočne preukazovali nepriaznivú finančnú situáciu žalovaných, nakoľko žalovaní si nespĺnili svoju dôkaznú povinnosť a nepredložili žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalobca poukázal na ustanovenia § 154 CSP a § 366 CSP o koncentrácii konania a novotách v odvolacom konaní. Podľa žalobcu, žalovaní 1/, 2/ bez uvedenia dôvodu neuviedli žiadne skutkové tvrdenia, prečo by ich tvrdenia ako novoty odvolacieho konania mali byť zohľadnené odvolacím súdom. Žiadal, aby súd vo vzťahu k žalovaným 1/, 2/ uplatnil zákonnú koncentráciu konania. Žalobca navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaní 1/, 2/ v písomnej replike k vyjadreniu žalobcu uviedli, že ich právny zástupca vedel o finančnej a majetkovej situácii žalovaných, ako aj o zdravotnom stave jedného zo žalovaných. Poukázali na to, že v danej veci bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, pričom podľa žalovaných žalobca porušil zmluvné podmienky a zmluva neobsahovala všetky náležitosti, ktoré má obsahovať zo zákona. Žiadali, aby súd určil, že zmluva o úvere č. 0363405832 zo dňa 22.06.2007 je bezúročná a bez poplatkov a žalovanými uvedené zmluvné podmienky sú neprijateľné a žalobu zamietol.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej výrokovej časti II. a vo výroku IV. o náhrade trov konania je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť z nasledovných dôvodov:

6. Odvolaním žalovaných bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej výrokovej časti II. a s tým súvisiacom výroku IV. o náhrade trov konania. V ostatnej výrokovej časti, vo výrokoch I. a vo výroku III. rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý nebol, nadobudol právoplatnosť a odvolací súd ho nepreskúmal.

7. Žalovaní 1/, 2/ vo svojom odvolaní namietali, že súd neprihliadol na ich sociálnu a majetkovú situáciu a ich zdravotný stav, keď im uložil povinnosť zaplatiť dlžnú sumu v lehote 3 dní, aj keď na poslednom pojednávaní navrhovali, aby im súd povolil plnenie v splátkach. V tejto súvislosti predložili tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania.

8. Podľa § 232 ods. 3, 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

7. Podľa uvedeného ustanovenia, lehota na plnenie priznaná súdnym rozhodnutím je zo zákona tri dni, pričom plynie od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť tiež

rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní objektívne nemožné. Predĺženie parížskej lehoty musí súd odôvodniť v odôvodnení rozsudku. Súd môže (napr. s poukazom na zlú finančnú situáciu strany sporu) tiež uložiť povinnosť plniť v splátkach. Súd ale nemá povinnosť výslovne odôvodňovať, ak pre uloženie povinnosti nepristúpil k určaniu dlhšej lehoty na plnenie ako je lehota vyplývajúca zo zákona, či k určaniu splátok. Preto námietka žalovaných 1/, 2/ o tom, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahovalo odôvodnenie v tomto smere nebola dôvodná.

9. Oboznámiac sa s dôvodmi napadnutého rozhodnutia ako aj s obsahom celého spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaných 1/, 2/ nie je dôvodné. Žalovaní 1/, 2/ v konaní pred súdom prvej inštancie nedeklarovali svoje majetkové a sociálne pomery a tieto ani žiadnymi dôkazmi nepreukázali. Žalovaní 1/, 2/ až na poslednom pojednávaní konanom dňa 27. mája 2021 žiadali, aby im súd povolil plniť dlh v splátkach. Podľa názoru odvolacieho súdu, na osvedčenie dôvodnosti uloženia povinnosti v splátkach, či prípadne v dlhšej lehote na plnenie, nepostačuje len vyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Takéto tlačivo slúži inému účelu, a to je oslobodenie od povinnosti platiť súdny poplatok a nie dlžné plnenie. Súd môže na tieto skutočnosti prihliadnuť, no je potrebné, aby strana v konaní svoju majetkovú a sociálnu situáciu preukázala aj inak. Okrem toho, takéto tlačivo žalovaní 1/, 2/ predložili až v odvolacom konaní. Ani v odvolacom konaní žalovaní 1/, 2/ nepreukázali dôvody, pre ktoré by mal súd pristúpiť k inému spôsobu plnenia dlžnej sumy ako k jednorazovému plneniu v zákonnej 3. dňovej lehote.

10. V predmetnom konaní išlo o spor spotrebiteľský. Ochrana spotrebiteľa je okrem iného zvýšená aj vo vzťahu ku koncentrácii konania podľa § 296 CSP, kedy spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Uvedené ustanovenie je však podľa § 291 ods. 3 CSP vylúčené v prípade, ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom. Žalovaní ako spotrebiteľia boli v celom konaní pred súdom prvej inštancie zastúpení advokátom, pričom k odvolaniu plnomocenstva zo strany žalovaných došlo až v odvolacom konaní. Ako uviedol žalobca, žalovaní boli povinní predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. V spotrebiteľskom spore je aj spotrebiteľ v odvolacom konaní viazaný úpravou § 366 CSP, t. j. možnosťou uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany len za podmienok novôt. Argumentácia žalovaných o tom, že nemohli bez svojej viny tieto súdu predložiť, keď tieto mal predložiť ich právny zástupca, preto neobstoja.

11. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej výrokovej časti II. a vo výrokovej časti IV. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca. Odvolací súd preto priznal žalobcovi proti žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).